

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Fig. 101 1/2

© A. H. Petersen & Co. Kjøbenhavn

Enkelt og enkelt

STØVRINGGAARD

i Jylland, forhen Stiftsgaard, opført 1622-23.

STØVRINGGAARD

i Jylland, forhen Stifting, opført 1622 23.

Denne ældgamle Gaard i Støvring Sogn og Herred ligger yndigt imellem to Stove tæt ved den østlige Bred af Randers Fjord, netop paa en Terrasse af den Strømt, som Landets Højdeplateau danner, idet Fjorddalen begynder. Den nærværende Bygning er kunst fra 1622, men seer dog ret anseelig ud og har en herlig Udsgt over den gamle Have, den grønne Eng og smalle Fjord til Konges og Sønder Hald Herreder, hvor man fra Gaarden og dens nærmeste Omegn seer Gammel-Strup, Steenalt og Holbegaard, foruden endel Kirker, Bønderbyer og enkelte Gaarde. Haven er holdt i den gamle stive Stiil med klippede Hækker, der passer saa godt til Bygningen og den Idee, man forbinder med et Kloster, thi den gamle Herreborg er nu et Jomfrukloster, og gamle Damer føre et roligt og fredeligt Liv paa det Sted, som i Fortiden saa ofte har været Bidne til Baabenkirken, Bøgerklang og larmende Drillegilder. I Haven vedligeholdes siden Klostersets Oprettelse bestandigt Sifterindens Navnetraf C. S. Christinne Piuren, kunstigt udklippet i Burdom: Spadseregangene i Haven, i de nye Granplantager til Kirkegaarden for Klostersets Beboere samt i de smukke Stove ere fulde af Afskering og rige paa Naturskønheder, som lokke mange Fremmede til Stedet, især fra Randers, hvis Beboere om Sommeren hver Søndag gjøre Lystture herud.

Støvringgaard er ældgammel og forekommer under Navnene Stifting, Støvringgaard og Støvringgaard hyppigt i de sidste 530 Aar, men dens Historie er noget viltsom i den ældste Tid, da man ikke let kan udfinde Slægtskabsforbindelserne imellem de forskellige Mænd, der nævnes som dens Eiere; den forekommer allerede i Erik Menveds Tid og er maaffee endnu ældre, hvilket ellers ikke let nogen Gaard i Danmark kan rose sig af, som ikke oprindelig har været Kloster. — Den ældste Eier, jeg har stødt paa, er Hr. Palle Jonson af Stifting, Ridder, som 1319 solgte en Gaard i Erloborg i Skye (Sthholm) Sogn framløs Herred med Mølle og Huus til en Kammis i Warhus; Udbyttet havde hans Brue Elene, Hr. Nicolaus Lærdie Datter, arvet efter sin Fader, hvorfor han udlagde hende andet Gøds

istedetfor. Hr. Palle Jonson blev senere Kong Waldemars Marsk, hvilket han var 1354—56, og hørte til den famlie Munk, som i sit Baaben førte en vinraaket Hjelte; 1360 var han ikke mere Marsk, men benævnes blot Ridder, senere veed jeg ikke at han forekommer; han maa ikke forveksles med den Palle Jonson, som 1319 var Erkebiskop Esger af Lunds Hovedsmand paa Hammerhuus Slot tilligemed Tule Muus og maatte opgive Slottet til Drosken Hr. Peder Wendelbo, thi han nævnes allerede 1325 som død.

Efter Hr. Palle Jonson kom Støvringgaard til en Mand som spillede en overordentlig vigtig Rolle i Danmark i den sidste Halvdeel af det 14de Aars-hundrede, nemlig Ridderen Hr. Christiern Wendelbo. Paa Hammelmose i Bendshøsel sad i Erik Menveds Tid en mægtig Herremand ved Navn Saxe Pedersøn, hvis Baaben var et Jomfruhoved indtil Bryllup; hans Søn var den berømte Ridder Peder Wendelbo, Kongens Droft, som 1319 indtog Hammerhuus Slot og antog Familienavnet Wendelbo efter sin Fødeegn; efter 1343 forekommer han ikke mere, desto hyppigere derimod Hr. Christiern Wendelbo, Hovedsmand paa Standerborg, der under Waldemar Atterdags sidste Kamp med de oprørske Jyder i Aarene 1368—73 og med alle Danmarks Naboer var Kongens ivrige og betydeligste Tilhænger i Jylland, tappert forsvarede Standerborg og ikke dros sig til at Danmark gif seierriigt ud af Kampen. Freden med Hanseskæderne var han med at forsegle, bruger ved denne Leilighed Familien Baaben og var uden al Tvivl een af Drosken Peder Wendelboes mange Sønner; selv var han gift med Helena eller Elene Bugge, Datter af Kongehusets berømte haarnakkede Modstander, Niels Bugge til Hald, og arvede med hende betydeligt Jordegods, ligesom han selv vidste at forstærke sig endnu meget mere, per las et neslas, deels under de hestige Borgerkrige, hvori hans Parti vandt Geir, deels senere. Han eiede Støvringgaard og Trudsholm i Randerseggen, Drum og Søborg i Thy, Kartorp og Brønnum i Himmershøsel, Bøsborg og Hjelteshuus i Hærhøsel, Lunbergaard og Lugneholm i Bendshøsel, næsten alle besefede af ham; Drum ødelagde Mo-

STØVRINGGAARD

i Jylland, forhen Stifting, opført 1622 23.

gens Mattison og flere af de oprørre Adelsmænd under Feiden, men maatte, for at erholde Fred af Kongen, forpligte sig til at opbygge Slottet ligesaa godt igjen. Voldsom og saanseløs var Hr. Christiern Wendelbo imod sine Kjenner og hans Fogder vare naturligviis ikke bedre; ifølge et langt senere Tingsvidne havde hans Foged paa Drum, Jesse Torbernson, grebet Jesse Pederson Langedal, — en Adelsmand og Fætter til Hr. Evert Moltke af Viriss Frue, Kirstine Dyre, — paa dennes Gaard Marthorp i Thy og ført ham til Drum; Hr. Wendelbo blev misfornøiet med denne sin Foged og lod ham og hans Sønne gribe paa Drum, rimeligviis ved sin Foged paa Søborg, Jesse Pederson, i det Mindste bad denne om at maatte faae den fangne Jesse Pederson Langedal som sin Andeel og Løn, hvilket ogsaa blev ham tilstaaet, hvorefter han tvang Langedal til at udstæde en Forskrivning paa 200 Mark purt Sølv og for denne paa Thybo Bygdeding at pantsatte ham Marthorp Mølle med mere Gods: dog førte han ham ubunden til Tinge, da Documentet ellers havde maaglet Gyldighed. Muligviis er alt dette foregaaet under Krigen, muligviis senere, men i Aaret 1418 rippede Langedals nærmeste Arving, den mægtige Hr. Anders Jepsen (Lunge) til Ægede, Sagen atter op, dog uvist med hvad Udsal, og har derved givet Anledning til at disse Træk af hvin Tids voldsomme Lovløshed ere blevene opbevarede: Baldemar Atterdag havde saa ofte anvendt slige voldsomme Midler til efter alle lovlige Former at tilegne sig Andres Gods at hans Mand sagtens maatte have lært ham Konsten af.

Efter Kong Baldemars Død vedblev Hr. Christiern Wendelbo at høre til Rigets mægtigste Mand og at have Sæde i Kong Duffs og Dronning Margrethes Raad, ligesom han havde det i Baldemar Atterdags. Klagerne over hans Voldsomhed høres ogsaa fra andre Sider end fra Jylland, navnligen førte Hansskæderne i Aaret 1384 alvorlig Besværning over at han var een af dem, som havde Rigets Slotte i Haand og Hævd, men vare værst til at plyndre Hansskædernes Handelsstæbe; med Stæderne maatte han da holde Fred, da de frævede Dronning Margrethe til Regnskab som den, der skulde holde sine Undersaatter i Orden. 1398 udnævnte Dronningen Hr. Wendelbo — som med al sin Voldsomhed var en trofast Stotte for hendes Huus, — til Hovedmand og Retteer (Justitiarius) paa Kongens Vegne i Jylland, 1395 benævnes han Marik og var den anden af de verdslige Rigsraader; endnu 1399 forekommer han, da han sit Gæstebud og mere Gods i Kiuds Herred i Pant af Peder Sommer og Brodrene Gedsted, men Aaret efter er han uidentisk død, og dermed var Dronningens Staausel forbi, thi i Aaret 1401

maatte hans Enke, Frue Elne Bugges Datter, og Svigerfønner, Hans og Bredbjørn von Bodebusk samt Axel Jepsen (Thott), affaae til Kronen en stor Mængde af hans Gods, nemlig Kartorp, Brønnum, Gedsted, Lugeholm, Lundergaard, en Gaard i Randers, rimeligviis ogsaa Drum, om dette ellers ikke var eet af Kronens Slotte, som han blot havde til Lehn. Derimod har Hr. Wendelbo vistnok eiet Nørlund, i hvis umiddelbare Nærhed hans Arvinger længe havde endeel Gaarde og Marker: denne Borg lod Dronning Margrethe nedbryde, som saa mange andre, dog rimeligviis først efter hans Død, men nedbrudt blev den ifølge Tingsvidner af de to nærmeste Herreder, „fordi den var opført ikke til et Herresæde, men til et Røverskjul,“ hvortil dens Begivenhed i de store Koldsove ved Veien mellem Aalborg og Høbro ogsaa gjorde den udmærket vel fikket. Samme Aar som Fru Elne Bugge maatte affaae saamange Gaarde, 1401, skændte hun sit Gods i Hylsted i Sønder Herred (Dyrs) til Karhuus Domkirkes Bygning, Aaret efter sit Gods i Lyngsøet til Berglumkloster, har altsaa bidraget sit til at ubione de Uretfærdigheder, hvori hendes Husbond havde gjort sig skyldig i sit bevægede Liv, og til at udløse hans Sjæl af Pinen.

Hvorledes Hr. Christiern Wendelbo havde faaet Støvringgaard — ved Kjøb, Pant eller Bøld — derom tie alle Efterretninger, men ved Arv var det ikke. Efter hans Død faldt Gaarden til hans Datter Else Christierns Datter, der var gift med Axel Jepsen af den ansete saanste Familie Thott som faaledes kom til Jylland; han boede paa Støvringgaard og forkommer endnu 1406; efter hans Død agtede Fru Else Lyder Holst, som nævnes til Steueringer 1434 og 1437, men var død 1438, da hans Enke bekræftede et Skjøde til Allingkloster paa 2 Waarde og 1 Bol i Remning Sogn, som hun havde udstedt 1434 i Forning med sin sidste Mand; 1443 skændte samme Fru Elsa Christierns Datter til Støvringgaard „Gud til Lov og Hære og fattige hyge Meeneester til Føde og Klædes Dophold“ en Gaard og en Kælle i Kastrup i Veggerby Sogn til den Hellig Nands Huus i Aalborg, til hvilken Gave hendes Søn af ferste Ægtefæst, Jep Arelsen (Thott), gav sit Samtykke. Efter Moderens Død arvede Jep Arelsen Støvringgaard; han var først gift med Fru Mette Munk fra Brudsgaard, derefter med Else Peders Datter (Dre), som siden fik Iver Andersen (Stjernov) af Meilgaard, og var allerede død 1470: den Erik Oregersen af Støvringgaard, som forekommer 1460, har vel været Foged paa Gaarden. — Jep Arelsens Søn Axel Jepsen (Thott) benævnes til Støvringgaard 1476, da han skændte en Gaard i Borlev og en Gaard i Klestrup til Helligaandskøstet i Aalborg;

STØVRINGGAARD

i Jylland, forhen Stifting, opført 1622 23.

som Arv efter Hr. Christiern Wendelbo havde han endnu endel Gods i Gaverløv Sogn, Aars Herred, hvilket tidligere havde hørt til Nørhund, hvorfra han solgte Dyvelstrup og Kragelund, to øde Bøstæder med deres Marker, til Jon Wiffersøn til Torstedlund 1476; herover opstod der en stor Strid mellem Nørhunds og Torstedlunds Gære, hvilken varede omtrent i 150 Aar; 1486 laante han 100 Mk. løbft i danske Penninge, som da i Nørrejylland gænge og gjæve vare, af Biskop Eiler i Aarhus og forholde derfor dennes Pant i en Gaard i Skalmstrup i Tved Sogn, Nørre Hals Herred; efter sin Moder arbede han en Andeel i Meilgaard, paa hvilken han gjorde Afkald 1487 til Fordeel for sin Halbroder, Marquard Jversøn (Ejerno): samme Aar solgte han sit skaanske Gods Sørup til Hr. Johan Dre. Arel Jepsøn var død 1491, da hans Frue, Margrethe Anders Datter Bjørn, kaldtes Enke; hun nævnes flere Gange i Aarrækken 1491—99 og havde Gaarden sin Livstid. Deres eneste Datter, Anna Arels Datter, blev indgivet i Klostret og skal have været frubødsg, hvormed der dog siden opstod stor Strid, da hendes nærmeste Slægt bestrykedes for at have tvunget hende ind i Klostret for at arve hendes Gods, thi Munke og Konner kunde som bekendt ikke arve, men der blev i den endelige Process 1576 beviist ved Brev og Segl af Biskop Niels Clausen (Skade) i Aarhus, at hun for ham, da han diebe hende, selv havde erklæret at hun med sin egen frie Villie blev indviet i Klostret*. — Jomfru Annas Brønder skiftede efter hende paa Støvringgaard i Aaret 1501 og deres Antal var meget stort, da Fru Margrethe Bjørn havde otte Sødsfende, Arel Jepsøn tre, men Arven har været ansigelig, thi paa en Broderlod faldt der 8 Gaarde og 3 Bol foruden Godehus, hvilket forudsætter en Arvemæssig af 66 Gaarde og 25 Bol. I blandt disse Arvinger fik to Deel i Støvringgaard, nemlig Jomfru Annas tvende Morbrødre, Jacob Andersøn (Bjørn) af Borggaard i Høllum Herred, som 1505 for Mishandlinger imod Bønderne i sit Lehn fradsomtes Høllum Herred og som benævnes til Støvringgaard 1509 og 1522, men var død 1525, samt Jep Andersøn, kaldet Muus, til Mandrup, der 1509 benævnes til Støvringgaard og var en Bjørn, som antog Navnet Muus efter sin Mor-

faber; Jep Muus blev enten ublast af Gaarden eller døde ugift; Jacob Andersøn (Bjørn) efterlod en Enke, Fru Margrethe Povels Datter (Basse), der nok havde Støvringgaard som Enkeføde, da hun benævnes til samme 1543; af deres tvende Børn døde Anders Jachimson (Bjørn) ugift, hvorefter Søsteren, Dorthe Jacobs Datter, arbede Støvringgaard og Borggaard samt efter sin Moder Lybjerggaard; hun var gift med Anders Haf og derefter med Oluf Glob til Bellumgaard, men Enke efter begge 1560. Oluf Glob havde givet hende Livsbrev paa Bellumgaard og alt sit øvrige Gods, hvormed hun dog sit hele Liv igjennem førte Proces med dennes Arvinger. I Aaret 1560 gjorde hun Testament, hvorved hun med endel af sine øvrige Slægtningers Samtykke indsatte Albert Steel til Husings, Bjørn Andersen til Steenalt, Bjørn Kaas til Starupgaard og Erik Kaas til Lyndbjerggaard til sine Arvinger, men allerede to Aar efter havde Bjørn Andersen benyttet den Leilighed til hyppig Omgang, som Steenals Nærhed ved Støvringgaard gav ham, til at faae hende til at skænke Støvringgaard og Gods til hans endnu unyndige Søn, Jacob Bjørnsen; imidlertid vedblev hun selv at beboe Støvringgaard, paa hvilket Bjørn Andersøn paa sin Søns Begne vilde tage Raasebrev 1576, men hindredes deraf af Landsdommer Arel Zuul til Bilkestrup og Jacob Seefeld til Væborggaard, hvilke som Arvinger efter Jomfru Anna Arels Datter (Thott) gjorde Fordringer paa en Andeel deraf, men afsøstes, da deres Fader og Søigerfader, Søren Zuul til Høbegaard, ved Skiftet 1501 havde faaet sin Hustrues Part. Kort efter døde Fru Dorthe, og Bjørn Andersen vilde nu paa sin Søns Begne tage Støvringgaard i Besiddelse, men hindredes af Kongens Rantaler Niels Kaas, — hvis Moder var en Bjørn fra Steenalt, — der paa sine og Fru Dorthes øvrige Arvingers Begne gjorde Indsigelse imod denne Gave, som albrig var tiltraadt, da hvortimod Fru Dorthe til sin Død selv havde beboet Støvringgaard samt deraf høvet Skuld og Landgilde, saa at Gøbset ikke var fulgt Skjødet, der altsaa ikke var subbyrdet efter Roven, hvorfor Skjødet den 24de Januar 1579 ved de dertil af begge Parter udnævnte Voldgiftsmænd dømtes tilbage igjen og Støvringgaard at komme til Delling efter Roven imellem alle Fru Dorthes Arvinger, hvis Antal var meget stort.

I blandt Fru Dorthes Anders Datter Bjørns Arvinger var det Efterkommerne af Fru Anna Bjørns Datter og Niels Kaas til Torupgaard, som kom i Besiddelse af Støvringgaard, muligviis Frederik den Andens berømte Rantaler, Niels Kaas til Torupgaard, een af de dygtigste, stærkeste og skarpsindigste Statemænd i sin Tid, da Danmark ellers var rigere

* Som en Mærkelighed fortjener at anføres at Jomfru Anna betalte 100 Gylden for sin Delagelse i Klostret, hvilken fandt Sted imellem 1491—1500; en Gylden gjaldt dengang 2 Mk. danske, 1 Tr. Aug 8 fl, saa at der blev givet 400 Tr. Aug eller efter nuværende Priser 1600—2000 Rbd. for en Kvinnes Indskrivning i et Kloster, ea den Daa i Das lester Indskrivningen i Wals 2000 Rbd.

STØVRINGGAARD

i Lylland, forhen Stifting, opført 1622 23.

paa dygtige Statsmænd end i nogen anden Periode, maatte Valdemarernes undtagen, og derfor faa velhavene, blomstrende og mægtigt, som det aldrig har været siden. Kantsleren nævnes iøvrigt aldrig til Støvringgaard og døde ugift 1594; hans Broder Erik til Rindbjerggaard var allerede død 1578, altsaa før Støvringgaard tilkomtes Familien, men hans tvende Sønner Niels og Mogens Kaas eiede den, mulignis som Arv efter Farbroderen. Den første af disse var gift med Margrethe Banner og eiede Birkelse og Støvringgaard, paa hvilken sidste Gaard han 1596 skal have opført en Hovedbygning; det gif imidlertid siden tilbage for ham, saa at han maatte sælge begge Gaarde og i sine sidste Aar levede paa den lille Gaard Keffjær ved Birkelse, som var alt, hvad han havde beholdt tilbage. Broderen, Hr. Mogens Kaas, har da affjæbt ham den Andeel af Støvringgaard, hvoraf han var i Besiddelse, og nævnes til Støvringgaard fra 1614 af; han var Ridder og Rigsraad, Befalingmand paa Drum i Thy 1614—19, paa Mariagerfoster 1619—31, paa Nyborg Slot 1631—56, opførte den nuværende Hovedbygning paa Støvringgaard 1622—23 og eiede deruden Restrup i Rindes Herred, paa hvilken han holdt en Foged, Korsgaard i samme Herred, paa hvilken han ligeledes en Tid holdt en Foged, men senere bortskæbte Gaarden til to Bønder, samt Kjerlinghol i Medelsom Herred, hvilken sidste var bortskæbt og som han med de tilliggende 12 Gaarde, 1 Bol og 12 Huse i Aaret 1624 skæbte til Marsten Hr. Jørgen Steel til Sofstrup og Ulstrup, der lagde Godset under Ulstrup: Kjerlinghol har siden været en Bondegaard; deruden eiede Hr. Mogens Kaas endnu Himmestrup, Gudumlund og maaskee Tullstrup i Lylland, Veirup og Sællerbjerg i Fyen. 1614 fik Mogens Kaas i Magestift af Kronen 7 Gaarde i Støvring By og 1631 1 Gaard i Albet Sogn og By; Hr. Mogens Kaas døde 1656, hans Frue, Sidjel Friis, 1646. Sønnen Jens Kaas døde barnløs før Faderen, men har i dennes Livstid eiet Støvringgaard, som hans Enke, Birgitte Urne, fik efter ham som Enkeskæde: hun indrettede Begravelsen i Sognekirken og giftede sig senere med Claus Seefeld til Bisborggaard, hvorefter hendes første Mandes Broder, Jørgen Kaas til Gudumlund, arvede Støvringgaard, hvortil han skrevs 1679, men som derpaa, enten ved Kjøb eller Indførsel, kom til den rige Didrik Fiuren eller Fiuren til Søndervang og Bindingegaard, hvilket sidste han efter sig gav Navnet Fiurendal og fik oprettet til Baronie 1677; han var Afsessor i Høiesteret, Justits- og Cancelliraad og døde 1686, efterladende blot tvende Børn, Baron Didrik Fiuren, Friherre til Fiurendal, Herre til Støv-

ringgaard og Søndervang, der døde i Jæzho paa sin Udenlandsreise, kun 19 Aar gammel, i Aaret 1700, og Baronesse Kirstine Fiuren, som efter Broderens Død arvede Støvringgaard og Søndervang, hvoriimod Baroniet, i Høiitet der kun var mandlig Arvefølge, saldt til Kronen, og af Kongen forlehnedes til Ulrik Adolph Hofstein, den senere første Greve af Holfsteinborg.

Kirstine Fiuren blev 1703 gift med Jens Harbo, siden Geheimeraad, hvid Ridder og Dvertrigssecretair, der tidligere havde haft Karen Meulengracht; han døde 1709 uden at efterlade sig Børn i Live. Geheimeraadinden levede indtil 1735 og udmærkede sig ved sin Fromhed og Godgjørenhed; ved Testament af 23de Nov. 1735 — Fundats 12te Mars 1745 — skænkede hun sin Gaard i Stormgaden i Kjøbenhavn til et Fruelkloster for en Priorinde og 12 Enkesruer, hvilket endnu bærer hendes Navn, og Støvringgaard til et Jomfruelkloster for en Priorinde og 12 Jomfruer, hvilket alle skulle være Døttre af Mænd af de fem første Rangklasser; alle hendes øvrige Efterladenskaber, der vare betydelige, deektes imellem begge Stiftelser. Den første Priorinde var Jomfru Cathrine Bartholin, der indsattes af Stifterinden, men døde forinden Husboldningen indrettedes; derefter Fruen Rosenkrands, Fruen Fuglede, som døde 1836 efter i 65 Aar at have været i Klosteret og deraf de 54 Aar Priorinde: hun naaede den høie Alder af 92 Aar, og samme Aar bortdøde i Klosteret en heel Stamme af ældgamle Damer i en Alder af 80—90 Aar, hvoraf man seer at det lille forglete Liv paa dette smukke Sted maa være meget gavnligt for Sundheden; Fruen Schmidt efterfulgte hende og er den nuværende Priorinde. Priorinden faaer aarlig 250 Rbd., hver af de 12 Klosterjomsruer 150 Rbd., samt frit Ophold i Klosteret; deruden nyder hver af de otte ældste Excerptantinder 100 Rbd. og de 6 næste hver 60 Rbd. aarlig.

Støvringgaard udgjør efter den nye Matrikel 31 Td. 7 St. 3 Fd. 23 Alb. frit Ager og Engs, 3 Td. 4 St. 2 Fd. ½ Alb. Skovskjlds Hartorn samt 400 Td. 6 St. 3 Fd. 2 Alb. Hartorn Bøndergods; dertil 68 Td. 3 St. matruleret Tjende-Hartorn af 525 Td. tiendeyndende dito; Hovedgaardens Marker ere for det Meste bortleiede og udgjøre ialt 236 Td. 5 St. Agerland, Skovene 366 Td. Land; Engene ere meget betydelige og udmærket gode. I aarlig Indtagt har Klosteret 2800 Rbd., 165 Td. Rug, 784 Td. Byg, 372 Td. Havre, samt Renterne af 150,000 Rbd. Capital. Klosteret bestyres af Stiftamtmand og Bisop i Marhus Stift.

